

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

มรสุมหนอนในไส้

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๕๕๐ คน)

(มีนักเรียนโรงเรียนอุดรพิทยานุกูลและวิทยาลัยพลศึกษา ร่วมฟังด้วย)

เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๖ บาท ๗๕ สตางค์ ดอลลาร์ ๒๙๐ ดอลลาร์ ได้ไปทุกวัน ๆ
แหละ ไม่มากก็น้อยได้ไปทุกวัน มันก็ถึงจุดของมันเอง จุดของมันอยู่ที่ ๔,๐๐๐ กิโล
ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔,๐๐๐ กิโล มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑,๐๓๗ กิโล
ครึ่ง ผากกับคลังหลวงอีก ๑,๐๒๕ กิโล รวมทองคำที่มอบและฝากไว้กับคลังหลวงเวลา
นี้ได้ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำหลังจากมอบและฝากไว้ในคลังหลวงแล้วนั้น ได้เพิ่มอีก
๔๔ กิโล ๔๔ บาท ๕๔ สตางค์ นี่ยังไม่ได้หลอม รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่หลอมแล้วและ
ยังไม่หลอมได้ ๒,๑๑๑ กิโล ยังขาดทองคำอยู่ ๑,๘๘๙ กิโล จะครบจำนวน ๔,๐๐๐
กิโลที่กำหนดไว้

พี่น้องชาวไทยเราไม่ควรขาดใน ๔,๐๐๐ กิโลที่กำหนดไว้นี้ ไม่หนักเกินไป เรา
พิจารณาเรียบร้อยแล้วเห็นว่าพอเหมาะพอดี ถ้าต่ำกว่านั้นไม่เหมาะเลย เห็นว่า ๔,๐๐๐
กิโลนี้เป็นอย่างน้อย บรรดาพี่น้องชาวไทยรวมกันมาให้เป็นเนื้อเป็นหนัง บวกกันเข้า
แล้วได้ ๔,๐๐๐ กิโล ส่วนเงินสดที่เราเก็บไว้ธนาคารเวลานี้นั้นเราเจียดไว้แล้ว ๘๐๐
ล้าน อันนี้เราจะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเหมือนกัน ส่วนเศษออกไป ๕๐ กว่าล้านนั้น
เรายังไม่แน่ใจ ก็เพื่อทำประโยชน์ให้โลกนั้นแหละ อันไหนจำเป็นหนักเบาเล็กน้อย
เพียงไร จะแยกจำนวนนี้ออกไปตามความจำเป็น ส่วนที่ได้เจียดเอาไว้เรียบร้อยแล้ว
๘๐๐ ล้านนั้นเป็นประกาศตายตัวแล้ว ต้องซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงโดยถ่ายเดียวเท่า
นั้น แม้เราตายแล้วก็ต้องเดินตามนั้นไม่ให้เป็นอย่างอื่นเลย

เราพยายามที่สุดที่จะทำประโยชน์ให้แก่โลก เพราะฉะนั้นอันใด ๆ ต้องคิดแล้ว
คิดเล่า บวกลบคูณหาร มีน้ำหนักหนักเบาเล็กน้อยต่างกันยังไง เราจะพิจารณาตามนั้น
และปฏิบัติตามนั้นตลอดไป เวลานี้จิตใจเราเน้นหนักอยู่ที่ทองคำมากกว่าอย่างอื่นนะ
เพราะฉะนั้นอะอะจิ้งทองคำ ๆ อย่างปีนี้บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายว่าจะให้เป็นกฐินทองคำ
เราเห็นด้วยทันทีเลย คำว่ากฐินทองคำนี้ เงินได้มาจะเป็นทองคำก็ดี เงินสดก็ดี ถ้า
เป็นเงินสดก็จะเอาไปซื้อทองคำเข้ามารวมเป็นกฐินทองคำในพรรษานี้ ดูจะเป็นวันที่
๒๑ ตุลาคม มั่ง นี้ละจะให้มันเป็นกฐินทองคำ คือจะหาทองคำเป็นกรณีพิเศษอีกสำหรับเข้า
คลังหลวงเรา เรียกว่า กฐินทองคำ หลักใหญ่จะไปทางทองคำ

ส่วนปลีกย่อยก็มีเป็นธรรมดา เพื่อจะช่วยโลกสงสารช่วยประเทศไทยเราทั่วประเทศ ต้องเอาเงินแยกไปจากทองคำไปช่วย เพราะมันจำเป็นด้วยกัน อวัยวะส่วนใหญ่ส่วนย่อยจำเป็นในตัวของเราด้วยกันหมด ลำคัญอย่างนี้ ปีนี้ก็จะทำให้ได้ทองคำมากขึ้น ทิ้งถ้าหากว่าเป็นไปตามอันนี้โดยไม่มีเปลี่ยนแปลงอย่างใดแล้ว ๘๐๐ ล้านในเงินสมัยปัจจุบันนี้ก็คงไม่ต่ำกว่า ๒ ตัน สองตันนี้ต่อยอด สี่ตันคือ ๘,๐๐๐ กิโลกรัมรวมเป็นอวัยวะเป็นตนเป็นตัวขึ้นมา สองตันจาก ๘๐๐ ล้านนี้จะขึ้นต่อยอด อย่างน้อยไม่ควรจะต่ำกว่าที่กำหนดไว้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบตามนี้ และตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติและชวนชวนหาสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา ซึ่งเป็นชีวิตจิตใจของพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ อยู่ในจุดเดียวกันหมด หลวงตาเองก็เน้นหนักอยู่จุดนั้น ๆ เพราะฉะนั้นใครจะมายุ่ง มาแตะต้องหรือมาทำลายไม่ได้ ประหนึ่งว่าคอขาดเลยทีเดียว ไม่ยอมให้ทำลาย เพราะนี่เป็นหัวใจของชาติ ถ้าอันนี้ถูกทำลายก็เท่ากับชาติไทยนี้คอขาดไปหมดด้วยกัน นั่นฟังซิโทษมันหนักขนาดไหนที่มาทำลายกองสมบัติอันใหญ่หลวง เช่นคลังหลวงอันนี้ นี่คือน้ำใจของชาติไทยรวมอยู่ทั้งหมดเลย ถ้าอันนี้ถูกทำลายแล้วชาติไทยของเราเท่ากับคอขาดไปหมดทั้งชาติ ไม่มีสาระอะไรเลย จึงต้องรักสงวนและรักษากันอย่างเข้มงวดกวดขัน

พูดตามภาษาของโลกก็เรียกว่า ใครมาแตะไม่ได้ว่างั้นเลย ต้องคอขาดใส่กันเลย คือชีวิตของชาติไทยเราอยู่ที่คลังหลวงนี้ เราก็พยายามเต็มกำลังความสามารถ ขอให้พี่น้องทั้งหลายต่างคนต่างเป็นจิตเป็นใจต่อสมบัติของตน ด้วย ๑. การชวนชวน ๒. การรักษา รักษา ๆ แบบไหน นั่นฟังซิ เขามีเงินในบ้านสมบัติในบ้าน เขารักษาแบบไหน เรามีสมบัติในประเทศไทยของเราซึ่งเป็นที่รวมหัวใจของชาติคือคลังหลวง เราจะรักษาแบบไหน ต้องเอาให้ถึงเหตุถึงผลทุกอย่างซิ อย่าเหลว ๆ แหละ ๆ นะ

เราผู้ที่สอนนี้เราไม่ได้นำธรรมะข้อใดที่เป็นธรรมะเหลวไหลมาสอนนะ สอนเป็นที่แน่ใจทุกอย่าง ๆ การสอนพี่น้องทั้งหลายในเวลาออกช่วยชาตินี้ เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย มาพิจารณาข้อต้องติของเราในการสอนพี่น้องชาวไทย เรายังไม่เห็นนะ เรียกว่าการชวนชวน ได้มามากน้อยเราเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียวเลย ไม่ยอมให้รั่วไหลแตกซิมไปไหนได้เลย นี่ก็เรียกว่าจริงจังต่อสมบัติ นี่ไม่บกพร่อง ได้มามากน้อยเราปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังของเรา ไม่มีคำว่ารั่วไหลแตกซิมเลย แล้วการแนะนำสั่งสอนทั้งอรรถทั้งธรรมทั้งด้านวัตถุแก่พี่น้องชาวไทย เราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนกัน จากนั้นก็เรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้าสู่ใจให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ นี่เรียกว่าเราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีอะไรบกพร่อง

ที่นี้ก็เป็นที่ของพี่น้องชาวไทยชาวพุทธเรา จะปฏิบัติตามคำสอนของพระ
พุทธเจ้า ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วจะแคล้วคลาดปลอดภัย ทั้งตัวเองและส่วนรวม ถ้าผิด
พลาดจากนี้แล้วไม่ได้แน่ ผิดพลาดก็เพื่อความล้มเจมนั้นแหละไม่ใช่เพื่ออะไรนะ

เวลานี้ชาติไทยของเรากำลังอยู่ในมรสุม เราเองเป็นผู้นำนี่ก็อดสลดสังเวชไม่
ได้ มันหากเป็นอยู่ในใจ พยายามที่สุดที่จะทำชาติไทยของเราให้ฟื้นฟูกขึ้นมา ทั้งด้าน
วัตถุและศีลธรรม มีความมุ่งหมายเต็มหัวใจ ที่นำออกสอนก็สอนแบบนั้นด้วย ครั้น
แล้วก็เรื่องข้าศึกศัตรูมันก็เกิดเป็นหนอนในไส้ของเรานั้นแหละ มันเกิดขึ้นอยู่เวลานี้
นะ แบบไม่มองบุญมองบาป ไม่มองเหตุมองผล ไม่มองผิดมองถูกประการใดเลย
มองแต่จะเอาจะให้ได้ดีทำดีเฉย ๆ นี่คือตัวร้ายกาจมากที่สุด เลวที่สุด ในใจกลางของ
ชาติไทยเราเวลานี้ เราเกิดมาเราพูดจริง ๆ เรายังไม่เคยเห็น ฟังเริ่มมาเจอตอนี้
จึงได้เตือนได้ตักเตือนด้วยอรรถด้วยธรรม เพื่อเข้าสู่ความพอเหมาะพอดี ควรหนัก
ก็หนัก ควรเบา ก็เบา เป็นธรรมดาของเหตุการณ์ที่ควรจะหนักเบาเล็กน้อย การ
แนะนำสั่งสอนจะออกไปตามนั้น ๆ

ให้ต่างคนต่างมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ ต่างคนต่างเป็นนักเสียสละเพื่อชาติไทย
ของเราทุกคน ๆ ถ้าต่างคนต่างเสียสละเพื่อเหตุเพื่อผลโดยความถูกต้องเป็นธรรมแล้ว
ชาติไทยของเราจะแน่นหนามั่นคง ทั้งวัตถุและทางด้านจิตใจนะ ถ้าจิตใจอ่อนเสียอย่าง
เดียวไม่มีความหมาย อะไรไม่มีความหมายทั้งนั้นแหละ

นี่ละเรื่องของความโลภ ความเห็นแก่ได้ ความเห็นแก่เอา เห็นแก่อำนาจบาตร
หลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ มาบีบบังคับคนทั้งชาติ ด้วยความเลวร้ายของตัวเอง ๆ เพียงเท่านั้น
ก็กระเทือนทั่วประเทศไทยแล้วเวลานี้ พิจารณาซิ นี่ละสิ่งเลวร้ายทั้งหลายไม่ได้มากนัก
ถ้าเป็นคนก็สองสามคน สองสามคณะ คณะละไม่กี่คนรวมกันแล้วเป็นคณะใหญ่
เพียงเท่านั้นสามารถทำลายชาติไทยเราได้นะ ความเลวร้าย เหมือนระเบิดนั้นแหละ
นิวเคลียร์นิวตรอนลงลูกเดียวนี้หมดเลย ฟังซิ สิ่งทำลายมันง่าย ที่จะปรับปรุงขึ้นมา
ให้ดีขึ้นมันยาก ๆ เรานี้อ่อนใจเหมือนกันนะบางครั้ง แต่มันก็กรรมของสัตว์เป็นระยะ
เป็นเวล่ำเวลา มันก็มีของมันอย่างนั้น เรายังพยายามสอน พยายามจุกจุก

เพราะการแนะนำสั่งสอนของเรานี้เรียกว่า เอาธรรมมาสอนโลก ธรรมนี้เหนือทุก
อย่าง ไม่ได้ต่ำกว่าสิ่งใด ในสมมุติธรรมเหนือหมด เอาธรรมมาสอนจึงสอนตามเหตุ
ตามผลตามอรรถตามธรรม หนักเบาเล็กน้อยจะพูดไปตามนั้น สอนไปตามนั้น สอน
อย่างอื่นไม่ได้ไม่ถูกธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างที่เราสอนมาเรื่อย ๆ นี่
นี่ คือธรรม เป็นแบบเป็นฉบับได้ ไม่เป็นข้าศึกศัตรูต่อผู้ใด สอนให้ละชั่วทำดีเป็นหลัก
ใหญ่

เมืองไทยเราก็เป็นเมืองพุทธ ควรจะลงกันได้ด้วยเหตุด้วยผลแห่งเราเป็นชาวพุทธ ผู้ที่ได้เปรียบด้วยความเห็นแก่รำแรรวยแก่อำนาจปา ๆ ถิ่น ๆ ของตนนั้น ได้มาร่ำรวยมาด้วยวิธีการอย่างนี้ก็ไม่เห็นมีความสุขอะไร เกินกว่าเมืองไทยที่เขาถูกบีบบุกบีบั้นะ ผู้ที่ว่าตัวเหนือกว่า ตัวมีกำลังมากกว่า หรือตัวมีอำนาจมากกว่านี้ ผู้นี้เสียเองจะจม คนไทยทั้งชาติ หัวใจของคนไทยทั้งชาติไม่ยินดีในพิษภัยและเนื้อร้ายเหล่านี้เลยนะ นั่นฟังซิ เราจะเอาสิริมงคลมาจากไหน สมบัติเงินทองข้าวของได้มา อำนาจบาตรหลวงได้มามากน้อยจะเป็นประโยชน์อะไร เมื่อโลกไม่ยอมรับความถูกต้องดีงามไม่ยอมรับ เราจะเอาความผิดพลาดนี้เป็นสิริมงคลแก่เราไม่มีทาง ไม่เคยมีมาแต่กาลไหน ๆ มันควรที่จะลงรอยกันได้ ใครผิดถูกประการใดก็ควรที่จะแก้ไขตัดแปลงในฐานะเราเป็นลูกคนไทย นี่ศาสนาสอนอย่างนี้ ให้พากันเข้าใจเอานะ

เราไม่ได้เอารัตเอาเปรียบผู้ใด..ศาสนาไม่มี จะเอาแพ้อาชนะกับผู้ใดก็ไม่มี..ศาสนา มีแต่สอนเพื่อความดีงามทั้งนั้น ๆ เพราะคำว่าศาสนาได้แก่ธรรม เป็นที่ตายใจได้แล้วของสัตว์โลกทั่ว ๆ ไป สอนลงตรงไหนสอนลงด้วยความเป็นธรรม ๆ ทั้งนั้น เราก็เป็นลูกชาวพุทธน่าจะพิจารณาแก้ไขตัดแปลง ไม่ควรที่จะเห็นสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลายว่าเป็นมหามงคลแก่ตัวเอง แต่เหยียบย่ำคนอื่นให้ฉิบหายวายปวงไปหมด อย่างนี้ใช้ไม่ได้เลย ในสายตาของธรรมเรียกว่าดูไม่ได้ว่างั้นเถอะ

หมู่มีตามีทุกคน ต่างคนต่างก็เรียนมาด้วยกัน ทั้งผู้ที่อยู่ในวงการหน้าที่การงานเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งผู้ที่อยู่นอกวงการซึ่งเป็นคนไทยด้วยกัน ต่างคนก็มีความรู้วิชาเหมือนกัน ทั้งภายในวงราชการ ทั้งนอกวงราชการ ความรู้วิชาเรียนมาทุกคน เป็นแต่ปล่อยให้เป็นที่หน้าทีของใครของเราต่อไปเท่านั้น ฉะนั้นเราก็ควรพิจารณาความผิดถูกชั่วดี เมื่อส่วนใหญ่ผู้ตำหนิตรงไหนเราควรแก้ไขตัดแปลง ไม่ควรจะไปถือถือทิฐิมานะดันทุรัง แบบยักษ์แบบผี แบบโจรแบบมาร แบบมหาโจรทำลายชาติของตน อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งแก่พี่น้องชาวไทยเรา ใครเก่งขึ้นมาแบบนี้แล้วนั้นคือความเลวที่สุด ตีตรากันไปตลอดไปเลยนะ

เช่นอย่างรัฐบาลอย่างนี้ รัฐบาลไหนเป็นรัฐบาลที่ทำลายจิตใจและสมบัติของประชาชนมากขนาดไหนเพียงไร รัฐบาลนี้ประชาชนเขาต้องการใหม่ ไม่มีใครต้องการ เรายกตัวอย่างกลาง ๆ อย่างนี้นะ ไม่มีใครต้องการ แล้วสิ่งที่ประชาชนต้องการก็คือความถูกต้อง กฎหมายบ้านเมืองก็มี ศีลธรรมก็มี นำเอามาประกอบบวกกันเข้าแล้วปฏิบัติตามนั้น ศีลธรรมจะเป็นศีลธรรมขึ้นมา บ้านเมืองจะมีความสงบร่มเย็นขึ้นมา ประชาชนก็บังส่วนรวม เช่น รัฐบาล เป็นต้น ก็จะเข้ากันได้ ถ้า

ต่างคนต่างดันทุรังแล้วดีไม่ดีประชาชนกับรัฐบาลจะฟัดกัน เราพูดจริง ๆ นี่นะ เพราะประชาชนก็มีหัวใจ รัฐบาลมีหัวใจก็หัวใจ คนหนึ่ง ๆ มีหัวใจอันเดียวชีวิตอันเดียวกัน ประชาชนก็มีหัวใจ มีประมาณสักเท่าไร คนในเมืองไทยเรานี่ ๖๒ ล้านคนมีหัวใจทุกคน เรียนมาทุกคน ผิดถูกดีชั่วมีทุกคน มันมีแกใจด้วยกัน นั่นละเมื่อลงกันไม่ได้แล้วก็ เป็นไปได้ นะ

เราอย่าเข้าใจว่าอำนาจนี้จะเหยียบโลกไปโดยถ่ายเดียว อำนาจเหยียบตัวเอง เหยียบชาติบ้านเมืองของตัวเองลงได้ไม่สงสย ถ้าไม่ยอมรับศีลรับธรรมคือความถูกต้อง ดิงามเข้ามาบวกกันแล้ว ประสับประสานกันด้วยความถูกต้องดิงาม แก้ไขดัดแปลงไป อย่างนั้นจะเป็นไปได้ ไม่ว่ารัฐบาลไหนก็ตามถ้าพูดถึงเรื่องรัฐบาล ถ้าเป็นรัฐบาลดันทุรัง แล้วเป็นตีตราให้ประชาชนเขาทราบเลยว่า รัฐบาลนี้มาจากก๊กไหนนู่นนะ ดีไม่ดีเขาจะถามทางนู่นนะ มาจากก๊กไหน ใครเป็นก๊กรัฐบาลนี้ เขาจะตีตรากันไปโน้น แล้วเป็นยัง ไงคนทั้งชาติตีตราแล้วเป็นยัง ใจ ใครมีความปรารถนายัง ใจ แล้วจะเอาอำนาจวาสนา เอาอำนาจบาตรหลวงมาจากไหนมาบังคับคนทั้งชาติ บังคับไม่ได้ นะ คนมีหัวใจทุกคน ให้คิดอย่างนี้ด้วยกันผู้ปกครองบ้านเมือง ถึงจะถูกต้องดิงาม

กฎหมายบ้านเมืองก็มี ความถูกต้องดิงามมีไว้สำหรับพาพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ ดำเนินในฐานะที่เราเป็นผู้นำ ก็ต้องดำเนินด้วยความถูกต้องดิงาม อย่าก็ด้อย่างวางอย่าง ชัดอย่ากั้นอย่าทำลายกันด้วยความไม่เป็นธรรม เด็กมันก็รู้ สิ่งใดไม่เป็นธรรมเด็กก็รู้ ยิ่ง ศาสนาด้วยแล้วรู้ละเอียดลออมากทีเดียว นอกจากไม่แสดงออกมาเท่านั้น อะไรรจะ ละเอียดลออยิ่งกว่าศาสนา กฎหมายบ้านเมืองหรือหลักวิชาเรียนมานี้ เป็นหลักวิชาของ วัฏจักร หลักวิชาของกิเลสต่างหากนะ วิวัฏจักรวิชาธรรมของพระพุทธเจ้าที่แสดงออก มาประกาศสอนโลกนี้ เป็นวิชาเหนือโลกทุกอย่าง ทำไมจะไม่รู้เรื่องโลกเรื่องวัฏจักร วิชา ของวัฏจักรมันเดินยัง ใจ วิชาของธรรมเดินยัง ใจ ความผิดถูกชั่วดีมันจะออกแ่งไหน ทำไมธรรมจะไม่รู้ รุ้หมด นั่นละ

ท่านสอนท่านเอาสิ่งที่ถูกต้องดิงามมาสอนพวกเรา ควรจะฟังเสียงซิเราเป็นลูก ชาวพุทธ ฟันไปทำไมฟันพระพุทเจ้า ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะฟันธรรม ธรรมของพระ พุทธเจ้าทุกองค์แสดงแบบเดียวกันหมด ไม่มีอะไรขัดแย้งกันแม้พระองค์เดียวไม่มี ถูก ต้องดิงามเหมือนกันหมด จึงเรียกว่าธรรมนี้เป็นคูโลกคู่สงสาร

เราเป็นลูกชาวพุทธควรจะไปปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ให้เหมาะสมกับชาติบ้านเมือง ของเรา เมืองนอกเขาจะไม่ได้ชี้หน้าชี้ตา โหย เขาถูกเหยียดหยามนะเวลานี้ เขาเริ่มถูก เหยียดหยามแล้วว่า เมืองไทยเรานี้กำลังเรียนวิชาหมา จะมากัดกัน ทางไม่มีละ กำลังจะเริ่มกัดกัน ใครก็ว่าใครเก่ง ๆ เก่งต่อเก่งมันก็ฟัดกันได้ ทางหนึ่งเก่งผิด ทาง

หนึ่งเก่งถูก มันจะเอากันตรงนั้นละ ผู้ถูกมันจะยอมรับผิดได้ยังไง ผู้ผิดไม่ยอมรับผิด มันก็พีดกันละซิ ถ้าต่างคนต่างปรับปรุงเข้าความถูกต้องนี้ มีเท่าไรอยู่กันได้ทั้งนั้น มนุษย์เรา ให้พากันจำข้อนี้เอาไว้ นี่คือการสอนโลก เราสอนไว้อย่างกลาง ๆ อย่างนี้

เราไม่เป็นพิษเป็นภัยกับผู้ใด เราพูดตรง ๆ หัวใจเราไม่มีแล้วในโลกธาตุอัน นี้ที่จะมาเกี่ยวข้องกับหัวใจเราว่า ไปยึดเอาคนนั้นมาเป็นพิษ ไปยึดเอาคนนี้เป็นภัย เป็นข้าศึกศัตรูหรือเป็นมิตรต่อเรา呢 เราไม่ได้ยึด วางเสมอภาคไปโดยหลัก ธรรมชาติของจิตที่พอตัวแล้วทุกอย่าง เป็นธรรมชาติล้วน ๆ นำธรรมชาตินี้มาสอนโลก เราไม่ได้สอนธรรมดานะ เราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่างของธรรมที่เห็นว่าถูกต้องดีงาม เปิดทุกอย่างให้พี่น้องชาวไทยได้ทราบทั่วถึงกัน เราไม่มีคำว่าแพ้ว่าชนะ เราไม่เคยมี เหนือทุกอย่างแล้วธรรมชาติอันนี้ จะมาเอาแพ้เอาชนะกับกองขี้หมูขี้หมาอะไร

วัฏจักรก็เท่ากับถึงขยะนั้น มาเอาแพ้เอาชนะกับขี้หมูขี้หมามีอย่างเหวอคนทั้งคน ไปตีกองมูตรกองคู ไปเอาแพ้เอาชนะกับกองมูตรกองคู คนทั้งคนมันนำคูใหม่ พิจารณาซิ นี้กองมูตรกองคูอยู่ตรงนี้ คนนั้นไปพีด ทั้งเตะทั้งต่อยทั้งถีบทั้งยัน ฟาดจน ดิดหน้าเจ้าของเลอะหมดทั้งตัวเป็นยังงี้ คนไปเล่นกองมูตรกองคู จะถือว่าตัวเป็นคน เตะคนต่อย กองมูตรกองคูมันและเตะอยู่เฉย ๆ มันแพ้เราวันยังค่ำ แพ้ก็แพ้แต่หน้า มันเลอะด้วยขี้ นี่คือกองมูตรกองคู เเลวยิ่งกว่ากองมูตรกองคูไปอีกคนผู้ชนะคนนี้จะ เข้าใจไหม คนที่เอาชนะคนอื่นด้วยทิวิมานะ ด้วยความดันทุรังนี่ก็เป็นแบบเดียวกันนั้น ละ ไม่ยอมลงใคร ตัวนี้ตัวละอะนะ

แล้วประชาชนอย่าเข้าใจว่าเป็นมูตรเป็นคูนะ ไม่ได้เป็นมูตรเป็นคู อันนี้เป็น ข้อเปรียบเทียบเฉย ๆ ความเลวร้ายที่จะไปต่อสู้อันนี้ หมายถึงธรรมที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับโลกมูตรคู มาเกี่ยวข้องกับมันได้ยังไง ความหมายว่าอย่างนั้น จึงไม่มีคำว่าแพ้ว่าชนะกับกองมูตรกองคูกองถึงขยะเหล่านี้เลย มีแต่เมตตาสงสารสั่งสอนให้เป็นอรรด เป็นธรรมเท่านั้น นี่ละข้อเปรียบเทียบระหว่างธรรมกับโลก ระหว่างวิภูธรรมกับวัฏจักร ต่างกันอย่างไร แล้วจะมาเอาแพ้เอาชนะกับมันทำไม ความหมายว่าอย่างนั้น นอกจาก สอนให้ดิบให้ตีให้เป็นผู้เป็นคนขึ้นมาเท่านั้น

ให้พากันฟังเสียงอรรดเสียงธรรมบ้างซีเราเป็นลูกชาวพุทธ ไม่ใช่เปรตใช้ผี สร้างภาพเรื่องเปรตเรื่องผีไว้ แต่ตัวตายไปแล้วจะไปอยู่โลกไหนละ โลกไหนก็ไม่ใช่โลก เห็นกรรมนะ สร้างมากเท่าไรกรรมชั่วยิ่งได้มาก กรรมดีสร้างมากเท่าไรยิ่งได้ดี เรื่อง อำนาจของกรรมไม่มีใครบังคับบัญชาได้ สัตว์ตัวเดียวไม่มี ในสามแดนโลกธาตุนี้ พระ พุทธเจ้าก็ยอมรับกรรม จึงได้นำกรรมมาสอนโลกว่า กรรมนี้เหนือทุกอย่าง กรรมดีมี

อำนาจเต็มส่วนของกรรมดี กรรมชั่วมีอำนาจเต็มส่วนของกรรมชั่ว ถ้าใครรักความชั่วเกลียดความดี คนนั้นจะเจอตังแต่ของเลว ๆ ที่สุดทุกสิ่งทุกอย่าง อยู่ในภพใดชาติใดมีแต่ความเลวร้าย มีแต่ความทุกข์ความทรมานประจำตัวเต็มหมด ถ้าคนใดสร้างความดีไปที่ไหนเคลื่อนไปไหน มีตั้งแต่ความดี ๆ ตลอดไปเลย จำเอา เอาละวันนี้ ให้พร

พวกเด็กทั้งหลายก็จำเอานะที่หลวงตาสอนนี่ สอนเป็นกลาง ๆ ให้เป็นคนดีทุกคน เด็กเริ่มเรียนหนังสือก็เริ่มเป็นผู้เป็นคน คนดีบคนดีจะนำชาติบ้านเมืองไปได้ ถ้าเด็กเลวใช้ไม่ได้นะ

เราทำประโยชน์ให้โลก วันหนึ่ง ๆ โถ โภยของออกไปทานน้อยเมื่อไร เมื่อวานนี้ก็มา ๓ โรง โรงพยาบาล วันละ ๓ โรง ๔ โรง บางวันถึง ๕ โรงก็มี มานี้เอาของให้เต็มรถ ๆ ไปหมดทุกคัน ตบท้ายให้ก็เต็มน้ำมันให้ทุกคันรถเลย อย่างนี้เป็นประจำ น้ำมันเราก็มียี่มอยู่นั้น ยี่มน้ำมันเราเป็นถัง ๆ น้ำมันก็หลายประเภทแล้วแต่รถจะควรกับน้ำมันชนิดใด เราก็มัให้น้ำมันไปเรื่อย ๆ นี่เราช่วยโลก พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย จะมีอะไรติดเนื้อติดตัว วันหนึ่ง ๆ โถ จายนี่แหลม ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว เราอยากคุยว่าองค์ไหนนะที่จะมาแข่งการทำบุญให้ทานของเราได้ ว่าอย่างนั้นเลยนะ เรายังไม่เห็นนี่

เราไม่ใช่ยกตนข่มท่านนะ เราทำเต็มกำลัง เราไม่เคยมีเงินติดเนื้อติดตัวเรานะ อย่างที่เขาว่าลืออยู่ทั่วประเทศไทยตลอดถึงเมืองนอก หลวงตาบ๊ว ๆ รู้กันหมด เขาต้องยกฐานะให้หลวงตาบ๊วเป็นมหาเศรษฐี มหาเศรษฐีเงินไม่มีใครเกินหลวงตาบ๊ว ครั้นมาดูตัวจริงแล้ว โอ้ หนูก็มีแต่ร่างกระดูกของหนู ไม่มีเนื้อติดตัวหนูเลย นั่นหลวงตาบ๊วเป็นหนู อ้าว จริง ๆ ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว นี่ละอำนาจแห่งความเมตตาไม่ใช่อะไรนะหมดแล้วยังอยากให้ อ้าวว่าแต่มีอยู่อยากให้เลย หมดแล้วยังอยากให้ นี่ละความเมตตา

ไม่ได้เหมือนความตระหนี่ ความตระหนี่ได้เท่าไรไม่พอ ๆ เอาไรเอาเปรียบทุกแห่งทุกมุม คือความตระหนี่ถี่เหนียว เป็นภัยของโลกทั้งนั้น อันนี้เป็นคุณต่อโลก ไปที่ไหนเย็นไปหมดเลย อ้าว จริง ๆ เราไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวนะ ให้นี้แหลม ทั่วประเทศไทยเลยนะ เช่น การสงเคราะห์คนทุกข์คนจนนี้ ที่เราเคยประกาศ อันไหนที่เป็นเรื่องของบุคคลโดยเฉพาะ ๆ เรารักษาเกียรติ เขามีเกียรติเหมือนกันมนุษย์ มีเกียรติเหมือนกัน ให้เฉพาะเป็นราย ๆ แล้วผ่านเลย ๆ เหมือนไม่ได้ให้

เช่นอย่างเราเทศน์อยู่หน้าวัดวันเกิดนั้น คนที่ได้รับการสงเคราะห์จากเราไม่น้อยนะ นั่งฟังอยู่ตามแถวนั้น เข้าใจไหมละ นี่เราให้แบบเสียบ ๆ เขาได้แบบเสียบ ๆ เขาก็ทราบละซีเราประกาศออกไป คำนไม้ได้พวกนี้ เต็มห้องนาอยู่นั้นนะ คนที่รับการสงเคราะห์จากเราแบบนี้มากขนาดไหน เพียงเท่านั้นก็ทราบแล้ว นี่ทั่วประเทศไทย ทุกภาคนะเราให้ ให้แบบเสียบ ๆ เท่าไร ๆ บางที่เป็นล้าน ๆ ล้าน ๆ นู่นนะไม่ใช่เล่นนะ

คือสงเคราะห์ตามความจำเป็นจริง ๆ เช่น ถูกบีบถูกบังคับ ถูกกดโกงรีดไถ เขาเป็นคนดี สืบทราบละเอียดลอมมาตั้งแต่ต้นตอ สมควรจะได้รับสงเคราะห์แล้วเราให้เลย

ทุ่มลงเป็นล้าน ๆ ก็มี เป็นล้าน ๆ ล้าน ๆ ก็มี คือไม่อย่างนั้นจมนเลยไม่มีทางเลย เอามาไต่ถามเรื่องราวอะไร ๆ นี่เป็นคนดี แต่ถูกกดถูกโกง คงจะเป็นกรรมของเขาแต่ชาติก่อน เลยแก้กรรมให้เขา อย่างนี้ละที่เจียบ ๆ เป็นอย่างนี้ละ โห ไม่ใช่เล่น ๆ นะ ช่วยโลกนี้ เพราะฉะนั้นใครจึงจะมาหาเรื่องราวว่าหลงตาบัวมีอะไรกับใคร ชุบ ๆ ชิบ ๆ ว่าหลงตาบัวเอาเงินไปรั่วไหล อย่างมาหาเรื่องนะบอก หาเท่าไรก็ไม่มี สำหรับเราไม่มีจริง ๆ ขนาดนั้น ใครจะมาหาเรื่องราวกับเราอะไร ๆ เป็นเรื่องเอาไฟเผาปากตัวเอง ๆ ทั้งนั้นแหละ ไม่ได้เผาปากเรานะ เราทำด้วยความบริสุทธิ์ต่อโลก

นี่ที่ว่าเราช่วยทั่วประเทศไทย คือทุกภาค ให้แบบเจียบ ๆ ให้ทั่วไปหมด อันนี้เจียบเลยไม่บอก เพราะฉะนั้นเวลาเราเทศน์อยู่นั้น คนที่เขาได้รับสงเคราะห์จากเรามีน้อยเมื่อไรอยู่ในนั้น เขารับทราบ ๆ แล้วเขาก็รู้เฉพะ ๆ เหมือนอย่างที่เราให้เฉพะ ก็อย่างนั้นละพิจารณาซิ ส่วนใดที่เราจะพูดบ้าง เช่น เขาออกหนังสือพิมพ์ เขาถ่ายภาพมาเขียนบ้านเลขที่อะไร ๆ เรียบร้อยแล้วเราก็ดูตามไปดู ถ้าบ้านเช่นนั้นเวลาเราสงเคราะห์มาแล้ว เรอยากพูดก็ได้ไม่อยากพูดก็ได้ เพราะเป็นสาธารณะแล้ว ถ้าเป็นเรื่องเฉพะแล้วเราจะเป็นเฉพะ เราไม่เหมือนใครถ้าว่าเฉพะ-เฉพะเลย ถ้าว่าเปิดก็เปิดได้ ปิดเต็มทีก็ได้ ถ้าอันไหนปิดเต็มทีปิดเลย

เพราะเราไม่ต้องการชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ ว่าได้ช่วยคนนั้นคนนี้อาหน้ำเอาตา เราไม่ต้องการ มีแต่การสงเคราะห์โลกด้วยความเมตตาของเรา ให้เขาได้รับความสุขจากการสงเคราะห์จากเรา เราเป็นที่พอใจ ๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงผ่านไปเจียบ ๆ ไม่ว่าไกลว่าไกล ฟังแต่ว่าทั่วประเทศไทย เดินไปไหนเห็นไปหมด บางทีปลูกบ้านให้บ้างอะไรบ้าง บางทีบ้านเขาปลูกแล้วจะถูกริบ ถูกริบด้วยเหตุผลโลกอะไรสืบทราบอีก ไม่ใช่ว่าปลูกบ้านแล้วเขามาริบ แล้วจ่ายให้ ๆ ไม่นะ เราต้องตามให้ถึงต้นตอด้วยเหตุผลโลกอะไร เอ้า ช่วยเลย ๆ ผ่านเลย ช่วยเลย ผ่านเลย อยู่อย่างนี้

ให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เรานี้ไม่มีอะไรกับใครเลยในโลกอันนี้ ไม่มี ใครจะมาหาเรื่องราวอะไรก็เป็นอย่างว่าละ เป็นไฟเผาปากมันเอง นี่ก็ยังไม่บอกไว้แล้วว่า เวลาเราตายนี้ งานศพของเรามีผู้นำมาบริจาคมากน้อยเพียงไร เราเขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว หลักฐานพยาน ชื่อของเราก็ลงเรียบร้อยในพินัยกรรม เวลาเราตายแล้ว เงินทั้งหมดที่เขานำมาเผาศพเรา จะไม่ให้ นำออกไปใช้ประโยชน์อย่างใด ทั้งหมดเลยนะ เราจะนำเงินก้อนนี้เข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย นี่เรียกพินัยกรรม ในการเผาศพเรา

เวลาเรามีชีวิตอยู่เราก็ช่วยโลกอย่างนี้เต็มกำลังความสามารถ เวลาตายไปแล้ว สมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องชาวไทยมาบริจาคเพื่อเผาศพเรานั้น เราจะเอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด สำหรับตัวหลวงตาเองนั้นจะเผาด้วยไฟ ไม่ได้เผาด้วยเงิน เงินเอาไปทำประโยชน์อย่างอื่น ไฟเป็นประโยชน์จะเผาเรา เอามาเผาเรา เอาละเล็ก ๆ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd